

РЕШЕНИЕ

№ 11162

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 13.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3586** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Образувано е по жалба на И. И. П. срещу Заповед № 768/09.03.2024г., издадена от мл. автоконтрольор при 02 група, 02 сектор в ОПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. "б" от ЗДвП (ЗППАМ) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед. Счита се, че ЗППАМ е постановена в нарушение на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, поради противоречие на изложените часове при фактическото описание в обстоятелствената част на същата. Иска се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят и ответникът не се явяват, не се представляват. Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на И. И. П. за това, че в хода на проверка, извършена от мл. автоконтрольори при отдел „Пътна полиция“ към СДВР и след участие в ПТП, на 09.03.24г., в [населено място], [улица], след управление на лек автомобил Рено М. с ДК№ СВМ 5975 МХ, водачът П. е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство Алкотест дрегер 7510, с фабричен номер ARDM 0218, проба

02256 в 20.00ч. Издаден му е талон за медицинско изследване № 0174903 за УМБАЛ „Св.Анна“, като са му връчени 7 бр. холограмни стикери.

За извършеното нарушение е съставен АУАН Серия ГА №1146289 от 09.03.2024г. за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, както и за нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка мл. автоконтрольор И. А. И. при отдел „Пътна полиция“ към СДВР е издал процесната ЗППАМ 768/09.03.2024г., с която на основание чл. 171, т. 1, б.“б“ от ЗДвП на И. П. временно е отнето свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

По делото е представена и приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от Заповед № 8121з – 1632/02.12.21г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 6400 от 07.07.23 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването - чл. 171, т. 1, б.“б“ от ЗДвП. Посочената разпоредба съдържа няколко хипотези. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Фактическият състав за налагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, изисква лицето да управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и

химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на жалбоподателя, административният орган се е позовал на хипотезата водачът на МПС отказва да му бъде извършена проверка за наличие на алкохол в кръвта чрез техническо средство. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че на посочените дата и място жалбоподателят управлява лек автомобил и отказва да бъде тестван за употреба наличие на алкохол в кръвта с посочено техническо средство. Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в заповедта за прилагане на ПАМ. С факта на отказа е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП, което от своя страна е материалната предпоставка за възникване на правомощието на административния орган да приложи ПАМ.

Не отговаря на истината твърдението, че документално се установява, че полицейските органи не са освободили своевременно жалбоподателя от местопроизшествието и той не е успял в рамките на законоустановения срок да посети УМБАЛ „Св. Анна“, което било видно от обстоятелството, че талонът му е издаден в 20.00ч., а в 21.15 му е издадена глоба с фиш GT №2591194/09.03.24г. т.е. бил е задържан за издаването на фиша във времето за придвижване до болничното заведение. Противно на твърдението талонът за медицинско изследване № 0174903 от 09.03.2024г. е издаден и връчен на жалбоподателя в 21.50ч. на 09.03.2024г., като той собственоръчно се е подписал за получаването му.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 10 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. П. срещу Заповед № 768/09.03.2024г., издадена от мл. автоконтрольор при 02 група, 02 сектор в ОПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. "б" от ЗДвП (ЗППАМ) – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.